

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1250 מיום 15 בפברואר, 1943.

פקודת הטבק (תקון), 1943.

מס' 1 לש' 1943.

פקודה המתקנת את פקודת הטבק.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הטבק (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הטבק הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת סעיף־קטן (2) מאותה פקודה, כפי שהוחקה בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937, בסעיף־קטן דלקמן: —
„(2) מס אקסייו בשעור של 600 מיל הק"ג ישולם בצורה הקבועה לקמן על טבק, לרבות טבק שהובא מחיל ועובד ונמכר בארץ:

בחנאי שמש אקסייו בשעור של 100 מיל הק"ג ישולם על חישה שעובדה ונמכרה בארץ ללא תערובת בכל מין טבק אחר:

ובחנאי כי מס אקסייו בשעור של 350 מיל הק"ג ישולם על טבק שעובד ונמכר בארץ ללא תערובת בכל מין טבק אחר:

ובחנאי שלא ישלמו מס אקסייו על טבק מעובד שהוצא ע"י חרושתן בעל רשיון מבנינו שיש לו רשיון עליו, לאחר שיוכיחו כדי הנחת דעתו של המנהל כי הטבק נקנה מאותו חרושתן ע"י אחת המחלקות של חילות הוד מלכותו בפלשתינה (א"י) אך ורק לצריכתם של חילות הוד מלכותו בארץ או של כל היל מחילות בעלי בריתו של הוד מלכותו בארץ.”

3. הפקודות דלקמן מבוטלות בזה: —

(1) פקודת הטבק (תקון), 1937.

(2) פקודת הטבק (תקון), 1938.

(3) פקודת הטבק (תקון), 1940.

(4) פקודת הטבק (תקון), 1941.

4. פקודה זו תקבל חוקף ביום 15 בפברואר, 1943.

ביטול.

מס' 25 לש' 1937.

מס' 17 לש' 1938.

מס' 10 לש' 1940.

מס' 4 לש' 1941.

חחילת התוקף.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

15 בפברואר, 1943.

פקודת מחלקת העבודה

מס' 2 לש' 1943

פקודה הקובעת הוראות להקמת מחלקת העבודה ולהגדרת סמכויותיה ותפקידיה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת מחלקת העבודה, 1943.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם: —
„מנהל” פירושו מנהל מחלקת העבודה;

„מעביד” פירושו כל אדם המתקשר בחוזה, בין מפורש ובין מסתמא, להעסקת עובד;

„מפקח” פירושו המפקח הראשי וכל מפקח או סגן מפקח של מחלקת העבודה;

„עובד” פירושו כל אדם שאדם אחר מעבידו או העובד אצל אדם אחר.

3. בהתחשב עם הוראות פקודה זו יש להקים מחלקת עבודה כדי לשמור ולטפח את טובתם הכללית של העובדים ולקיים יחסים טובים בין עובדים למעבידים.

4. הנציב העליון רשאי למנות פקיד שיכונה בשם „מנהל מחלקת העבודה”, שתפקידו היא לנהל את מחלקת העבודה ולטפל בכביצועה הכללי של פקודה זו.

הקמת

מחלקת עבודה.

סינוי מנהל

ומפקחים וקביעת

תפקידיהם.

מק: 2/65

(א) כמו כן רשאי הנציב העליון למנות פקידים שיכוננו „מפקחי עבודה“ ואשר בכלל תפקידיהם יהיו הבקורת על בתי-החרושת, בתי מלאכה ושאר מקומות עבודה, שבהם עובדים בני אדם ומילוי תפקידים אחרים המסורים למנהל עפ"י פקודה זו והשימוש בסמכויות המסורות למנהל עפ"י פקודה זו, ככל אשר יאבה המנהל להרשות בכתב.

5. תפקידי המנהל יהיו —

תפקידי המנהל.

(א) לפקח בקביעות על תנאי העבודה הנוהגים בארץ ולהעבירם לבקורת בקביעות ;
 (ב) להבטיח את הטלתה כהלכה של כל פקודה הנוגעת לטובתם של העובדים או לתנאי העסקתם או הנוגעת לאיגודים מקצועיים, ללשכות עבודה וליחסים בין עובדים למעבידים בתעשייה ;

(ג) להשתתף בכל האמצעים שברשותו ליישובם של סכסוכי עבודה הפורצים בין מעבידים לעובדים או בין עובדים לעובדים ;

(ד) לשתף פעולה עם מעבידים ועובדים בתפקיד של מניעת תאונות ע"י הנהגת מכשירי בטחון ושיטות בטחון והקניית ידיעות בכל הנוגע לעניני היגיינה ובטחון ;

(ה) להגיש לנציב העליון מומן לזמן, מדי התעורר הנסיבה לכך, הצעות לשמירתה ולטיפולחה של טובתם הכללית של העובדים.

6. רשאי המנהל ללקוט, להכין ולפרסם סטטיסטיקה ודוחות בנוגע לענינים דלקמן, כולם או מקצתם :

הכנת סטטיסטיקה ודוחות.

(א) האבטלה, בין כללית, ובין במלאכה, במשלח יד או בתעשייה מסויימים ;

(ב) דרגת שכר העבודה ;

(ג) העסקת נשים, נערים(ות) וילדים(ות) ;

(ד) שעות העבודה ;

(ה) שוליות ושוליאיות (ו' שרוקה) ;

(ו) גיוס עובדים, לשכות עבודה וארגונים לעזרת גומלין ;

(ז) פעולות ארגוני עובדים ואיגודי מעבידים ;

(ח) ההיגיינה והבטחון בתעשייה ;

(ט) בטוח סוציאלי, לרבות קופות פנסיה וקופות תגמולין ;

(י) תנאי העסקה כלליים, ופרטים על סכסוכי עבודה ;

(יא) כל ענין אחר שהנציב העליון יטיל עליו את הוראות הסעיף הזה לפי מודעה שתפורסם בעתון הרשמי.

7.—(1) לשם ליקוט ידיעות מפורטות בנוגע לענינים המפורטים בסעיף 6 של פקודה זו או בנוגע לכל ענין שהוטל עליו אותו סעיף עפ"י פסקא (יא) הימנו, יא המנהל רשאי לפנות אל כל אדם באופן הנקבע בסעיף קטן (2) של סעיף זה.

ליקוט חומר.

(2) דרישות עפ"י סעיף זה תשלחנה בצורת הודעה בכתב שתמסר לאדם, שאליו היא ערוכה, ובהודעה יש לפרט את הידיעה או הפרטים הנדרשים ואפשר לפרט בה את הצורה שבה יש למסור את הפרטים הנ"ל ולקבוע בה מועד מספיק למסירתם, וכן אפשר לדרוש בה שהידיעות או הפרטים הנ"ל יימסרו מתקופה לתקופה.

(3) שום אדם לא יא נדרש או מחויב להמציא ידיעות או פרטים מחוץ לאלה שהוא יכול

להשיגם בעסק, במקצוע או במלאכה בארץ שהוא עוסק בהנהלתם או בהשגחה עליהם, אלא במדה שהוא מעביד מחוץ לגבולות הארץ עובדים הדרים כרגיל בארץ.

(4) אם נדרש אדם למסור פרטים או ידיעות עפ"י סעיף זה והוא —

(א) מסרב במזיד למסור את הפרטים או הידיעות הנדרשים במועד שנקצב למסירתם או בצורה שפורטה או נקבעה, או מזלזל ללא צידוק חוקי במסירתם ; או

(ב) מוסר במזיד או גורם במזיד למסירת פרטים או ידיעות כוזבים ביחס לכל ענין שיפורט בהודעה הדורשת מסירת פרטים או ידיעות.

יאשם אותו אדם בעבירה על פקודה זו.

8.—(1) כל העוסק בליקוטה או בהכנתה של סטטיסטיקה עפ"י פקודה זו יא נדרש למסור הצהרה בטופס הקבוע כי לא יגלה את תכנו של כל דו"ח או של כל חלק מדו"ח או כל תשובה, או כי לא ישתמש בהם אלא לצרכי פקודה זו ; וכל אדם שיפעל ביודעין מתוך הפרת ההצהרה שמסר כאמור, יאשם בעברה על פקודה זו.

אסור פרסומם של דוחות.

(2) כל שיש ברשותו פרטים והוא יודע כי הם נתגלו מתוך הפרת הוראות הסעיף הזה, הוא מפרסם אותו חומר או מוסרו לאדם אחר, יאשם בעברה על פקודה זו.
9. מותר למנהל או למפקח, במדה שיהא צורך בכך לביצוע המטרות וההוראות של פקודה זו, להטיל ולבצע כל פקודה או חוק אחר המפורטים בתוספת לפקודה זו או כל פקודה או חוק אחר שיוסיפו לאותה תוספת מזמן לזמן עפ"י צו מאת הנציב העליון, ואילו כשפורש שמה של איזו רשות אחרת לצורך זה יהא מותר לו למנהל או למפקח לסייע בהטלתם או בביצועם של הפקודות והחוקים הנ"ל.

10.—(1) לשם מילוי פקודה זו תהא למנהל או למפקח הסמכות לעשות את הדברים דלקמן, כולם או מקצתם, דהיינו: —

(א) להכנס, לבקר ולבדוק בכל זמן שהיא בכל משרד, מלון, פנסיון, מסעדה, בית-קפה, מכרה, מחצבה, בית חרושת, טחנה, בית-מלאכה, חדר-עבודה, בית יציקה, בית דפוס, חנות, מחסן, בית סחורה, רציף, או בכל מקום אחר שיש לו סבה מספקת להאמין כי מעבידים או עומדים להעביד שם עובדים;

(ב) לבדוק את מצבם ותנאיהם של העובדים והיחס הכללי אליהם בכל מקום מהמקומות המפורטים בפסקא (א) של סעיף קטן זה ולבדוק את כל המכונות והציוד הנמצאים בהם וכל הסדורים שנעשו לבטחונם, בריאותם או טובתם של הפועלים העובדים שם.

(ג) לחקור כל אדם שהוא מוצא בכל מקום מהמקומות המפורטים בפסקא (א) של סעיף קטן זה, או שיש לו סבה מספקת להאמין שהוא עובד או עבד שם, בכל הענינים הקשורים בהטלתה או ביצועה של פקודה זו.

(ד) להגיש קובלנא בתפקידו הרשמי, למרות כל פקודה האומרת את ההיפך, נגד כל אדם על הפרת כל פקודה או חוק אחר המפורטים בתוספת לפקודה זו;

(ה) לבדוק כל פנסים ושימויות משכורות שחובה לנהלם בהתאם להוראות כל פקודה או חוק אחר המפורטים בתוספת לפקודה זו;

(2) כל שימנע את המנהל או כל מפקח מפעולתם אגב מילוי תפקידם עפ"י סעיף זה, או יכשילם בפעולתם זו יאשם בעברה על פקודה זו.

11.—(1) כל שנאשם בעבירה על פקודה זו יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, למאסר לא יותר משלשה חדשים או לקנס לא יותר מעשרים פונט או לשני הענשים האלה כאחד.

(2) כשהאדם שנתחייב בדין על עברה שעבר על פקודה זו הוא חברה או אגודה או חבר בני אדם, בין מאוגדים ובין בלתי מאוגדים, הרי כל אדם שבשעת מעשה העברה, היה מנהל, שותף או פקיד של החברה או האגודה או של חבר בני האדם בין מאוגדים ובין בלתי מאוגדים, יהיו רואין אותו כאשם בעברה על פקודה זו ויהא צפוי לענש הקבוע בסעיף-קטן (1) של סעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי העברה נעשתה בלי ידיעתו, או שאחז בכל אמצעי הזהירות הדרושים כדי למנוע את עשייתה של העברה.

12. רשאי הנציב העליון להתקין תקנות ולקבוע תפסטים לצורך ביצוע ההוראות של פקודה זו. עונשים. 13. 22/25

התוספת.

1945 תיקנה 2 1463
1942 " " 1624

1. פקודת הנשים (חוזי העבודה) (פרק נ"ז).
2. פקודת המכונות (גידור) (פרק פו).
3. פקודת המכרות (פרק צד).
4. פקודת דודי הקטר (פרק קלד).
5. פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (פרק קמג).
6. פקודת גפרורי הזרחן הלבן (איסור) (פרק קנ"א).
7. פקודת נשים וילדים (העבדתם במפעלי תעשיה) (פרק קנג).
8. פקודת הפיצויים לעובדים (פרק קנד).
9. פקודת העיריות, 1934 (מס' 1 לש' 1934).
10. פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935 (מס' 4 לש' 1935).
11. פקודת השעשועים הצבוריים, 1935 (מס' 5 לש' 1935).
12. פקודת החוק הפלילי, 1936 (מס' 74 לש' 1936) (סעיפים 210 ו-211).
13. צו ההגנה (סכסוכי עבודה), 1942, (עתון רשמי מיום 1.1.42, עמוד 38).
14. תקנות ההגנה (עבודות בשירות המלחמה), 1942, (עתון רשמי מיום 12 באוגוסט, 1942, עמוד 1112).

15. פקודת בריאות הצבור, 1940, (מס' 40 לש' 1940).

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

15 בפברואר, 1943.

פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה).

מס' 3 לש' 1943.

פקודה המתקנת את פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) (תקון), 1942, וקוראין השם הקצר.
אותה כאחד עם פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) הקרויה להלן הפקודה העיקרית. פרק עא.
2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת הגדרת המונח "בירה", המופיעה תקון סעיף 2 של הפקודה העיקרית.
בה, והחלפתה בהגדרה דלקמן: —

"בירה" כוללת אייל, פורטר, סטאוט, בירה שחורה ובירה מכל מין אחר וכל שכר שעושים אותו או מוכרים אותו בתור בירה מאיזה מין שהוא או בתור תחליף לבירה ואשר על יסוד בדיקה הנערכת בדוגמא מאתו שכר ככל עת שהיא נמצא כי הוא כולל יותר משני אחוזים אלכוהול;

3. הסעיף דלקמן יוסף לפקודה העיקרית ויבוא לאחר סעיף 11 הימנה: —
הוספת סעיף חדש לפקודה העיקרית.

„עונש על תאור כוזב 11ב.—(1) אסור לשום אדם —

(א) לצורך מכירת כלחומר הכולל שני אחוזים או פחות משני אחוזים אלכוהול, לתאר את החומר (בין בכל מודעה או בכל חומר פרסום או בכל פתק או באיזו צורה שהיא) בכל שם או בכל מלים העשויים לציין כי החומר הוא אייל, בירה, פורטר, או סטאוט או כל תאור של אייל, בירה, פורטר או סטאוט, או תחליף של אלה, או כי הוא דומה להם במשהו, או בתור בירה.

(ב) למכור כל חומר שתואר כאמור או להציעו או להציגו למכירה או להרשות למכרו או להחזיקו ברשותו לצורך מכירה: בתנאי כי השם „גינג'ר ביר" או „גינג'ר אייל" כשהוא לעצמו אין להבינו כשם העשוי לציין את הציון הנ"ל כאמור.

(2) כל הפועל מתוך הפרת הוראות הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי בשל כל עברה מן העברות האלה לקנס של כאה פונט ועם חיובו של אדם בדין עפ"י סעיף זה, יוחרמו כל אותם התפצים אשר באמצעותם או ביחס אליהם נעשתה העברה.

4. פקודה זו תקבל תוקף ביום אשר ייקבע ע"י הנציב העליון במודעה בעתון הרשמי. תחילת התוקף.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

15 בפברואר, 1943.

פקודת שיפוט בתי משפט השלום (תקון).

מס' 4 לש' 1943.

פקודה הבאה לתקן את פקודת שיפוט בתי משפט השלום.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת שיפוט בתי משפט השלום (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחד השם הקצר.
עם פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1939, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. מס' 45 לש' 1939.
2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף פסקא (ד) תקון סעיף 3 של הפקודה העיקרית.
הימנו: —

(א) לצורך מכירת כל חומר הכולל שני אחוזים או פחות משני אחוזים אלכוהול, לתאר את החומר (בין בכל מודעה או בכל חומר פרסום או בכל פתק או באיזו צורה שהיא) בכל שם או בכל מלים העשויים לציין כי החומר הוא אייל, בירה, פורטר, או סטאוט או כל תאור של אייל, בירה, פורטר או סטאוט, או תחליף של אלה, או כי הוא דומה להם במשהו, או בתור בירה.
בתנאי כי לא יינתן צו לחלוקת נכסי מקרקעין באזור בנין עיר אלא אם כן מוכיחין ע"י תרשים שנתאשר כחוק ע"י ועדה מקומית לבנין ולבנין ערים הנוגעת בדבר, או בשמה, כי אותה חלוקה מתאימה להוראות של כל תכנית לבנין עיר שנערכה עפ"י הוראות פקודת בנין ערים, 1936, הנוגעת לאותם נכסי מקרקעין.

מס' 28 לש' 1936.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

15 בפברואר, 1943.